

מסורת הש"ס

(א) ולעיל סט. ושי"נ.
(ב) קדושין ע: לקמן לה.
בסויות לה: (ג) ולעיל נה.
קדושין עז: (ד) ג"ז שם.
(ה) קדושין עה: (ו) וקדושין
לה: ושי"נ: (ז) וקדושין עז:.
(ח) שם, (ט) ושי"נ.

תורה אור השלם

1. וְאֵת עֲמֶשָׁא שֶׁ
אֲבִשְׁלֵם חֲתָת יֹאבֵב עַל
הַנֶּבֶךְ וְעֲמֶשָׁא בֶן אִישׁ
יִשְׁמֹר וַיִּתְּרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי
אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִינֹל בַּת
יִחְזֵק אַחֲזָה עֲרִידָה אִם
וְיֹאבֵב שְׂמוּאֵל כִּי זֶה
2. וְאֲבִיגַיִל וַלְדָּהּ אֵת
עֲמֶשָׁא וְאֲבִי עֲמֶשָׁא יִתֵּר
יִשְׁמַעְעָלִי:

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גב' הכי תרגמו:
(ב) שם דלמא בעממי
סנשא כנל יתיבת ודאי
נמחה:

מוסף רש"י

[illegible]

הערל פרק שמיני יבמות

ה: הנה צאהל. דאין דרך

אָקשׂי לָהּוּ דְּרֹאג כָּל הַגִּי קוֹשִׁייתָא אִישְׁתִּיקוּ
בְּעֵי לֵאכְרוּזֵי עֲלֶיהָ מִיד יַעֲמֵשׂא בִּן אִישׁ
נִשְׁמֹו יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִיגַיִל בַּת
נָחֵשׁ וַתְּחִיב ¹ יִתְרֵי הַשְּׁמַעְעָלִי אָמַר רַבָּא
מִלְּמִיד שֶׁחָגַר חֲרָבֹו כִּישְׁמַעְעָלִי וְאָמַר כָּל מִי
שֶׁאִינוּ שׁוֹמַעֵי הַלֵּכָה זֶו יִדְקַר בְּחֲרָב כִּךְ
מִקְּבֹלְגֵי מִכִּית דִּינוּ שֶׁל שְׁמוּאֵל הַרְמַתִי
עֲמוּנִי וְלֹא עֲמוּנִית מוֹאבִי וְלֹא מוֹאבִית וּמִי
מִהֲדִימָן וְהָאִמַר רַבִּי אָבָא אָמַר רַב כִּי־כָל
תַּלְמִיד חָכֵם שְׁמֹרֶה הַלֵּכָה וְכֹא אִם קוֹדֵם
מַעֲשֵׂה אִמְרָה שׁוֹמַעִין לוֹ וְאִם לֹא אִין שׁוֹמַעִין
לוֹ שְׁאֵי הָכָא דְּהָא שְׁמוּאֵל וּבֵית דִּינוּ קִיִּים
מִכָּל מְקוֹם קִשְׂיָא ⁽⁶⁾ הָכָא תַּרְגֻּמוֹ ⁴ כְּבוֹדָה
בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה בְּמַעְרַבָא אִמְרִי וְאִיתִימָא ר' ⁵
יִצְחָק אָמַר קָרָא ⁵ וְיִאֲמָרוּ אֵלֶיז אִיהָ שֶׁרָה
אִשְׁתָּדָר וְגו' כְּתָנָא עֲמוּנִי וְלֹא עֲמוּנִית מוֹאבִי
וְלֹא עֲמוּנִית מִהֲדִימָן וְהָאִמַר רַבִּי אָבָא אָמַר רַב כִּי־כָל

ואמר ^אעל דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם וצבקים דרכו של איש לקדם וכו' דרש רב נאמר דכתיב ^בפתחת למוסר אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם שני מוסרות שהיו עלי פתחתם רות המואביה ונעמה העמונית ודרש רבא מאי דכתיב ^גרבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומהשבותיך אלינו אלי לא נאמר אלא אלינו ^דא מלמד שהיה רחבעם יושב בחקוק של דוד אמר לו עלי ועליך נאמרו שתי מקראות הללו דרש רבא מאי דכתיב ^הוא אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי אמר דוד אני אמרתי עתה באתי ואלי חסדי ^ושכמגילת ספר כתוב עלי חסדי כתיב ^זהמציאות חסדי כתיב ^חהמציאות דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו אמר עולא ^טא"י יוחנן בת גר עמוני כשרה לכהונה א"ל רבא בר עולא לעולא כמאן אי כר' יהודה הא אמר ^יבת גר זכר כבת הלל זכר ואי כרבי יוסי פשיטא הא אמר ^{יא}אף גר שנשא גיורת בכתו כשרה לכהונה וכו' בתר דראוין לבא ^{יב}הלל זכר עליו דמי דמי דמי דמי דמי דמי דמי

בקהל אבל האי דרין דאין לכא בקהל לא
 "מה לכ"ג באלמנה שכן ביאתו בעבירה
 ויורשו בעבירה כ"ג יוכיח ויחזור הדין לא
 כראי זה הצד השווה שבהן שאינו ברוב
 נז ברוב קהל ובתו פסולה מה להצד השווה
 ויהא דלמא (א) ודאי בעמוני שנשא בת
 בעבירה בתו כשרה א"ל אין דכי אהא
 וכת מצרי שני רבי יוחנן אמר כשרה ור"ל
 יליף לה מב"ג באלמנה ר' יוחנן אמר כשרה
 דתני

מחלל ונזרי ראשון וז"ל כמו שפירשנו בספ"ק (דף טו)
מאסוריו כהונה ואפילו בהדל השנה מעלתו ומפסולו
על דף ע"א: ר"י ויוחנן אמר בשעה שמינה לר"י
על גת ישראל הולד פגום אף איכה לא תימיר לרבי יוחנן
שמשעון כל ישראלי דקדמך בצדק אצלנו ולישל דף טו
והתנאי שני אין להקשות מוכיח דמה למזרי שכן עי
לי עלתה בת ענין ונזרי שני שבה להכונה דלמך
קיי מנזרי שני דאין וזרי פסול כמו כהן גדול באצלנו
ענין מנזרי דהסם ר' יוחנן קדמך לוי דלמך הכה
ענין פסול ולא יפרש מילתיה דת"י כמו שמפרש ר' יוחנן
אין וזרי פסול אלא לתנא קמא ומי היה נקט מילתיה
ענין פסול ור' יוסי דקדמך כל שירעו פסול כו' וממעט

ישיבת מנחת יצחק, שבו ביאתו בעבירה, באלמנה זו לפיכך גם הנולדה מהו מסולה לכהונה שהרי יצרכה בעבירה (שם ע"א), חלל יוביא, שנשא ישראלית שאין ביאתו בעבירה (שם).

עז.

NE א טיש"ע י"ד סתמן
רמז סעף
כה"ה:
SE ב ג ח"י פ"ט תהל"כ
אסורי ביאה הלכה יג
טיש"ע אה"ע סתמן ד
סעף ו:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג

(א) בנ' מלמד שיהיה
רחוקים יושב בחיקו של
דוד. נ"ב ע"י בעשרה
מחמרות מחמיר אם כל מי
מלק ב' ס"י י"ד דף מז
ע"ב ובפירוש יד יהודה
:ספ

תוספות ישנים

[illegible]